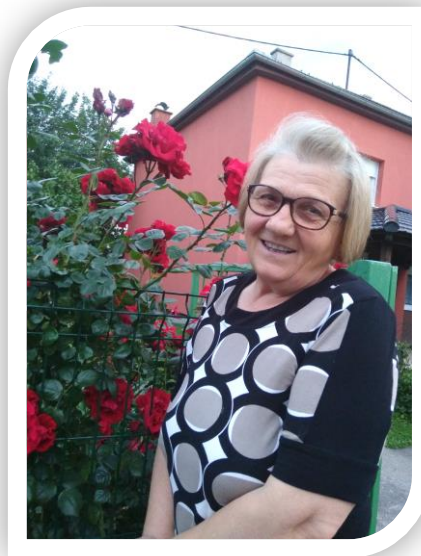

Življeni Savez ljubavi 15 godina Lige žena i majki u Hrvatskoj

ANA MUSTAPIĆ, VINKOVCI

Pobožnost prema Majci Božjoj primila sam u ranom djetinjstvu od svojih roditelja, posebno od majke. Još i sada mi je pred očima njezina slika kako kleči s krunicom u rukama, ili u polju na njivi, sa susjedama kada su na ispaši s kravama. Dok sam bila djevojčica u našoj župi u Tordincima, kojoj pripada moje selo Antin (mjesto između Vinkovaca i Osijeka), župnik je bio vlč. Marko Majstorović. On je donio kip Gospe Fatimske. Taj je kip u vrijeme svibanjskih i listopadskih pobožnosti išao od kuće do kuće kako bi se obitelji utjecale Gospi za pomoć. Kada sam upoznala Schönstattsku pobožnost uočila sam veliku poveznicu – sličnost s Gospom Hodočasnicom, a posvetnu molitvu „O Gospodo moja, o Majko moja“ sam molila od djetinjstva. Poslije sam saznala da je svećenik Marko Majstorović, koji je kasnije bio župnik u Slavanskom Brodu, a susretala sam ga na našim godišnjim susretima, bio među prvim schönstattovcima s vlč. Ivanom Šešom.

Sada ću kratko iznijeti svjedočanstvo kako je Bog zahvatio u moj život u vremenu kada sam zbog zdravstvenih poteškoća postala ovisna o tabletama za smirenje, na preporuku svoga liječnika. Moja ovisnost je trajala 15 godina i nisam se usudila nikuda ići bez tableta. Za vrijeme domovinskog rata održavali su se seminari poznatog profesora vlč. Tomislava Ivančića. Na preporuku kćerke Teute odlučila sam otići na jedan seminar. Vlč. Tomislav je govorio i svjedočio kako Bog jedini oslobađa čovjeka od svih njegovih ovisnosti. Tada sam odlučila staviti svoj problem u Božje i Gospine ruke. Već prvog dana seminara čvrsto sam povjerovala u njihovu pomoć bez rezerve, te uz kćerkinu pomoć spalila sam sve tablete za smirenje koje sam imala u kući. Nije ostalo niti jedne. Ostalo je samo pouzdanje u Boga i pomoć Njegove Majke. Bilo je to vrijeme domovinskog rata u Hrvatskoj i moj otac Antun ostao je u okupiranom selu, a baš u to vrijeme seminara saznali smo da je teško bolestan završio u vukovarskoj bolnici. Žarko smo molili za njegovo oslobađanje i da konačno može doći k nama u Vinkovce, nakon dugih mjeseci izolacije u okupiranom selu Antinu.

Uz Božju pomoć i pomoć Majke Triput Divne, bila sam oslobođena ovisnosti o tabletama za smirenje i do danas nikada više nisam popila niti jednu tabletu. Ubrzo poslije seminara uz pomoć UNHCR-a, moj otac je došao k nama u Vinkovce.

Schönstattsku duhovnost sam upoznala preko kćerke Teute koja je studirala teologiju u Đakovu i tamo se upoznala s pokretom. Donijela je kući sliku Majke Triput Divne u koju sam se na prvi pogled zaljubila. Pitala sam kćerku da mi malo поближе ispriča o pokretu, a ona mi je donijela nekoliko knjižica i rekla da ću sigurno preko njih puno toga otkriti. Teuta je iz Đakova donijela prve slike Gospe Hodočasnice i tako je započela schönstattska duhovnost u župi Sv. Nikole u Vinkovcima, a na samom početku pokret su nam predstavili članovi pokreta iz Đakova, jedna od njih bila je Goranka Čajkovac, i vlč. Ivan Šešo.

Mene se osobito dojmio Savez ljubavi s Majkom Triput Divnom. Što može biti bolje u životu nego imati Majku Spasiteljvu za Saveznicu, a koja mi se već do tada pokazala kroz život kao moja velika

Pomoćnica. Sklopila sam Savez ljubavi 1999. godine u Slavonskom Brodu u Marijinom domu. Već 2001. godine s mlađim sinom Jozom i kćerkom Teutom odlazim na hodočašće u Schönstatt kada se osnovala Hrvatska schönstattska obitelj (HŠO). Kraljica je prema meni i mojoj obitelji bila kraljevski velikodušna. Kako vidite od najranijih dana vodila me svojom rukom kroz sve kušnje i križeve života. Na tom putu me podizala, pomagala, ozdravljala i odgajala. Kada se samo sjetim zahvata Božjih i kroz koje smo situacije prošli u bolesti moga muža Vinka, koji je čudesno ozdravljao i bivao pridizan kod teških bolesti karcinoma u dva navrata od 1990. godine prvi puta, zatim 2003., sve do prelaska u vječnu domovinu u krilo Očeva početkom 2018. godine.

Sjećam se dobro dana kada je naša s. Mariana s još jednom sestrom došla u Vinkovce u našu župu. Na tom susretu prije otprilike 15-tak godina govorila je o osnivanju grupe Lige žena-majki. Na kraju susreta zamolila je da netko od nas preuzme biti voditeljica grupe. Nastala je tišina, ja sam pogledavala oko sebe i kao da sam čula glas – ti to možeš, s obzirom i na svoje zanimanje, javi se. Bojažljivo sam digla ruku za pristanak i sve do danas rado dajem svoj skromni doprinos u Ligi žena i majki.

Što za mene znači Schönstatt? Znači mi život pun milosti, milosti udomljenja, obraćenja i apostolskog poslanja. Savez ljubavi je za mene Marijino vodstvo na životnom putu do konačnog cilja – nebeske domovine.

Kućno svetište za mene je mjesto gdje je prisutna Marija s Trojedinim Bogom. Mjesto gdje razgovaram i susrećem Mariju i njezinog Sina, mjesto molitve i obraćenja.

U Kućnom svetištu svakog dana predajem Triput Divnoj Majci svoje molitve, žrtve, križeve i promašaje u milosni kapital. Nekada smo cijela obitelj, suprug, djeca molili zajedničku večernju molitvu, sve tamo od početka domovinskog rata, do danas, kada sam možda fizički sama ostala u obiteljskoj kući, jer djeca grade svoje obitelji i svoju zajedničku molitvu, a ja molim za sve njih, za supruga, i tako ostajemo povezani u zajedništvu Kućnog svetišta.

Svakog mjeseca naša grupa žena i majki sastajemo se u župi Sv. Nikole u našem pastoralnom centru i upoznajemo se s temama koje nam redovito šalje naša draga s. Mariana. Teme su jako dobre i životne, poučne su i služe nam u svakodnevnom življenju vjere. Na susrete dolazi redovito oko desetak žena i majki. Uz Marijinu i Božju pomoć nastojimo biti Marijini apostoli u obitelji, župi, na radnom mjestu, susjedstvu...i gdje god da se nalazimo. To ćemo i dalje nastojati i živjeti svatko prema svojim mogućnostima i darovima.